

CRÍTICA / TEATRE

Per sort, tot va sortir a l'inrevés

La Cia. Paranys va exhibir solvència escènica en l'estrena de "La funció que surt malament", en el marc de la Festa Major de Manresa

La companyia de Sant Joan de Vilatorrada va inaugurar l'oferta escènica de la Festa Major de Manresa / CIA. PARANYS

Assumpta Pérez Treviño

Manresa 01 SET 2025 13:57

El teatre de la Festa Major de Manresa va tenir divendres el seu tret de sortida de la mà de la companyia de Sant Joan de Vilatorrada, **Paranys**, amb l'estrena de la seva darrera producció, "**La funció que surt malament**", de Henry Lewis, Jonathan Sayer i Henry Shields. El muntatge, sota la direcció d'Albert Ruiz i interpretat per Jaume Carné, Dolors Garzón, Albert Giralt, Laia Giralt, Carles Gutiérrez, Lídia Mallofré, Montse Mas i Anna Selga, va tenir una bona aflluència de públic en aquesta especial i aconseguida estrena teatral.

Passaven uns minuts de les vuit del vespre i 'aparentment', la funció no havia començat, però sí. Per això, aquells que la puntualitat no és el seu fort i van al teatre (no s'entén com no s'arriba a l'hora si l'horari és programat) van mostrar poc respecte, principalment a la companyia i, segonament, al públic que havia arribat a l'hora i els van fer aixecar per ocupar la seva localitat.

"**La funció que surt malament**" és el muntatge en què, tot el que sigui possible, no funcioni o vagi malament, n'esdevé el seu principal èxit: portes que no s'obren, atrezzo no col·locat, escenografia que cau, blancs en el text dels actors, dislèxies... Tots aquells elements que dificulten el desenvolupament del muntatge amb normalitat. Moltes companyies, grups de teatre, actors i actrius, molt probablement, podrien explicar moltes de les vicissituds i entrebanys que mostra l'accidentada estrena de "**La funció que surt malament**", però molt possiblement, per ells va ser un maldecap, certament, malgrat la paradoxa, per a la companyia Paranys, com més malament anessin les coses, millor.

La peça situa a l'espectador a l'estrena d'"**Assassinat a la mansió Salsaseca**" i les coses, per a la companyia, no poden anar pitjor: descoordinació, errades tècniques, oblits... Però la companyia és un devot homenatge a la resiliència escènica teatral, que malgrat les adversitats, "the show must go on" ("l'espectacle ha de continuar").

La companyia Parany's ha sabut esbrinar un text amb un humor naïf, dinàmic i fresc amb un definit objectiu: entretenir i divertir a l'espectador. Ben reeixit. Han posat a escena i utilitzat els mitjans i recursos necessaris per donar a la peça aquest aspecte de previsibilitat, precarietat però amb honestes i bones intencions. Interpretacions estafetes, sobreactuades que van acabar esdevenint entranyables i properes. I un tempo i ritme mantinguts i àgils en un exercici de certa complexitat tècnica, moltes vegades, gens fàcil. Bona feina la de la companyia.

Merescuts aplaudiments en finalitzar la funció i desitjar-los una llarga vida al muntatge amb entrebancs i malentesos (només per a la funció, s'entén).